

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 13.Gf.40.178/2025/18-I.

A felperes:

Felperes1

(Cím1)

A felperes képviselője:

Dr. Lóczi Gabriella ügyvéd

(cím7)

Az alperes:

Alperes1

(Cím2)

Az alperes képviselője:

Molnár és Bereczky Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Bereczky Dániel ügyvéd)

(cím8)

A per tárgya: kezességi szerződésből eredő követelés megfizetése

Az elsőfokú bíróság: Budapest Környéki Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 8.G.40.144/2024/21. (2025. március 18.)

A fellebbezést benyújtó fél: felperes (24. sorszám)

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.831.159 (egymilliónyolcszázharmincegyezer-százötvenkilenc) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes 2024. május 7-én indított keresetet az alperessel szemben 89.457.176 forint és járulékai megfizetése iránt. Kérelmének indokaként előadta, hogy a felperes és a perben nem álló cég1 (a továbbiakban: Kft.), valamint az alperes 2017. július 31-én kezesi- és garanciabiztosítási keretszerződést kötött, amely alapján a felperes teljesítési kezesi kötelezvényt állított ki a Jogosult1 (a továbbiakban: egyetem), mint jogosult javára. Ennek kötelezettje a Kft., készfizető kezeze pedig a felperes volt. Előadta, hogy a kötelezvény a Kft. és az egyetem által megkötött kivitelezési szerződés biztosítékául szolgált. A keretszerződés 4.1.b) pontjában a Kft. vállalta, hogy a felperes első írásbeli felszólítására a kedvezményezett által lehívott teljes összeget a felperes részére maradéktalanul megfizeti. A felperes az egyetem mint kedvezményezett részére a 110.235.885 forint követelést megfizette, míg 22.047.177 forint erejéig a Kft. visszafizetési kötelezettségét bankgarancia biztosította. A felperes az alperesnek a keretszerződés 12.2. pontjában vállalt készfizető kezesi kötelezettségére alapította a követelését.

[2] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. A kötelezvény kiállítását nem vitatta, és azt sem, hogy a felperes a 110.235.888 forintot az egyetemnek 2023. október 31-én megfizetett. Álláspontja szerint a készfizető kezesség nem terjed ki a felperesnek a Kft.-vel szembeni 89.457.176 forint összegű követelésére, mert az nem a biztosítási keretszerződés alapján fennálló fizetési kötelezettség, hanem az egyetem és a Kft. között létrejött vállalkozási szerződésből ered, míg a teljesítési kötelezvényt csak a felperes írta alá, így az nem felel meg a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:416. § (3) bekezdésben írt alaki feltételeknek. A Ptk. 6:426. §-ra

utalással arra is hivatkozott, hogy szabadult a kötelemből. A felperes a Kft. felszámolási eljárásában nem jelentett be hitelezői igényként követelést, és a bejelentésére nyitva álló 180 napos határidő eltelt, ezáltal a követelés érvényesíthetősége 2024. április 30-án megszűnt. Emellett hivatkozott arra is, hogy a fizetési felszólításban a felperes 88.188.708 forint megfizetésére szólította fel az alperest, ezért vitatta a kérelem összegét és a késedelmi kamat kezdetét is.

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 3.062.318 forint perköltséget.

Az ítélet indokai szerint a Kft., az alperes és a felperes 2017. július 31-én megkötötte a kezesi- és garanciabiztosítási szerződést, továbbá, hogy a felperes teljesítési kötelezvényt állított ki, ami a szerződés tárgya volt, és a teljesítési kötelezvényből eredő követelés olyan követelésnek minősül, amelyre a biztosítási keretszerződés 12.1. bekezdés kiterjed. Idézte a Ptk. 6:416. § (1) és (3) bekezdéseit, a 6:70. § (1) bekezdést, a 6:6. § (1) bekezdést és a 6:7. § (1)-(2) bekezdéseit. Megállapította, hogy csak a felperes írta alá a kötelezvényt, a jogosult nem, így az alakiság megsértésével megkötött szerződés érvénytelen. Az egyetem azonban a kötelezvényt elfogadta, és írásban kérte a felperes helytállását is, amelynek a felperes eleget tett, ezért a Ptk. 6:94. § (1) bekezdés szerint a teljesítés elfogadásával a teljesített rész erejéig a kezesi szerződés is érvényessé vált. Megállapította, hogy a teljesítés elfogadása az alakis követelmények megsértését orvosolja, és azáltal, hogy az egyetem a teljesítést elfogadta, a kezesi szerződés a Ptk. 6:94. § (1) bekezdésére tekintettel érvényessé vált. Erre tekintettel a felperes a keretszerződés alapján a Kft.-től, mint főadóstól követelheti a teljesítési kötelezvény alapján kifizetett összeget és a biztosítási keretszerződés 12.2. pont alapján az alperestől, mint készfizető kezestől is. Idézte a Ptk. 6:426. §-t azzal, hogy a perfelvételi tárgyaláson a Pp. 237. § szerinti tájékoztatást teljesítette, ismertette a Ptk. 6:417. § (1) bekezdést, amelyből az következik, hogy a kezes helytállási kötelezettsége a biztosított követeléshez igazodik. A kezesség járulékos, és a Ptk. 6:417. § (2) bekezdésre figyelemmel a főadós és így az alperesi kezes is hivatkozhat a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 37. § szerinti 180 napos határidő elteltére. A kezes helytállásával az adós tartozása nem szűnik meg, mert megszerzi a kötelezettel szembeni követelést, amit nem csorbíthat a felperes mint jogosult azzal, hogy nem teszi meg a szükséges intézkedéseket a követelés fenntartása érdekében. Idézte a Cstv. 37. § (2)-(3) bekezdéseket azzal, hogy a felperesnek az esedékessé válást követően be kellett volna jelenteni a Kft. felszámolási eljárásába a hitelezői igényét. A követelés 2023. október 31-én vált esedékessé, míg a Cstv. 37. § (2)-(3) bekezdésekben írt jogvesztő határidő elteltével a követelés megszűnt, amely kihat a kezes kötelezettségére is. A követelés esedékessége és a kereset beadása között több mint 180 nap telt el, a jogvesztés tehát bekövetkezett, amelynek következménye nem hárítható át az alperesre. A kezesség járulékos jellege független attól, hogy sortartó vagy készfizető kezességről van szó. Ha a felperes az adós felszámolási eljárásába bejelentkezett volna, őt a felszámoló nyilvántartásba veszi, és jogutódként felléphet. Az igénybejelentés terhei nem állnak arányban a kezes helytállási kötelezettségével, és a behajthatatlanság mellett már az is a kezes mentesüléséhez vezet, ha a jogosult magatartásának következtében a biztosított követelés behajtása jelentősen megnehezül. Az alperes helytállása esetén nem léphet fel a főadóssal szemben. A közbenső mérleg adataiból megállapítható, hogy az adósnak van felosztható vagyona, azonban a követelés a felperes magatartásával összefüggésben behajthatatlanná vált, így az alperes a

Ptk. 6:426. § alapján szabadul a kötelezettsége alól. Mindezekre tekintettel a keresetet elutasította.

[4] Az ítélet elleni fellebbezésében a felperes elsődlegesen annak megváltoztatását és a kereset teljesítését, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

Előadta, hogy az egyetem a Kft. elleni felszámolási eljárásban bejelentette a hitelezői igényt, melyet a felszámoló 233.160.872 forint erejéig nyilvántartásba is vett. Ennek része volt a kezességvállalást tartalmazó kötelezvénnel biztosított követelés is. Az egyetem jóval a felszámolási eljárás megkezdése után, 40 napon túl jelentette be az igényét, így nem enyészett el sem a felperes, sem az alperes igénye, mert a törvényi engedmény folytán a már bejelentett igény átszáll a kezesi vállalását teljesítő félre. A felperes a Ptk. 6:57. § (3) bekezdés alapján törvényes engedményes lett. Miután a Kft. elleni felszámolási eljárásban bejelentettnek minősül a követelés, a felperes által történő teljesítésével a hitelezői minőséggel együtt járó valamennyi jogosultság a felperesre szállt át. A követelés tehát nem szűnt meg, mert az önálló bejelentés szükségtelen volt. A felperes haladéktalanul felhívta az alperest a teljesítésre, amit az alperes 2023. december 6-án átvett, és ebben az időpontban – ha az elsőfokú bíróság gondolatmenetét követnénk – a követelés még nem szűnt meg. Így ha az alperes teljesít, a hitelezői igényét be tudta volna határidőben jelenteni a felszámolási eljárásban, ezért téves, hogy megszűnt a követelés, illetve az, hogy mindez felróható a felperesnek. Az alperes függő követelésként akkor is bejelenthetné volna a Kft. elleni felszámolásban a követelést, ha a felperes részére nem is elégíti ki. Idézte a Ptk. 1:4. § (2) bekezdést és a 6:426. §-t azzal, hogy az elsőfokú bíróság tévedett abban is, hogy nem értékelte a kezes- és garancia keretszerződés 12.2. pontját. A keretszerződés értelmezése során a Kft. és az alperes is biztosítottak minősült, akik lemondtak arról, hogy kifogással utasítsák vissza a felperes követelésének teljesítését, mert a szerződés célja az volt, hogy feltétel nélkül helytálljanak. Az alperes nemcsak kezesként, hanem a Kft.-vel egyetemleges kötelezettként is felel a szerződésből eredő követelésekért, így fel sem merülhet a felperes követelésének elenyészése.

[5] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

[6] Előadta, hogy a felperes nem tett olyan tényállítást, hogy a felperesre mint kezesre átszállt volna az egyetemnek a Kft.-vel szembeni követelése. Idézte a felperesnek a 17. sorszám alatt előterjesztett beadványban foglalt nyilatkozatait azzal, hogy a felperes jogállítása hiányában az elsőfokú bíróság nem is vizsgálhatta, hogy a felperes bejelentette-e a Kft.-vel szembeni követelését a felszámolási eljárásban, és törvényi engedményként átszállt-e ez a követelés a felperesre. Amellett a felperes nem tett arra vonatkozó tényállítást, hogy az egyetem bejelentette-e a hitelezői igényt a felszámolási eljárásban, ami új tényállításnak minősül, és nem lehet figyelembe venni. Nem az elsőfokú bíróság feladata lett volna ennek vizsgálata, hanem a felperesé. A felperes tévesen értelmezi a Cstv. 3. § (1) bekezdés g) pontját is. Az alperes a Kft. felszámolási eljárásában nem volt jogosult függő követelés bejelentésére, szemben a felperessel, akinek a kötelezvényből származó követelését be kellett volna függő követelésként jelenteni. Így csupán a törvényi engedmény folytán nem válhatott volna hitelezővé. A felperes érveléséből mindössze annyi helytálló, hogy ha az alperes teljesít,

akkor bejelentette volna az alperes a Kft. felszámolási eljárásába a követelést, de ez nem mentesíti a felperest a saját kötelezettségei alól. A joglemondásnak egyértelműnek és kifejezettnek kell lennie, nem lehet kiterjesztő értelmezést tulajdonítani a felperes által kiemelt szerződéses rendelkezésnek. A felperes egyszer sem állította, hogy az alperes ne hivatkozhatna a Ptk. 6:426. §-ra. Az összecszerűséggel kapcsolatban előadta, hogy a Ptk. 6:426. § nem tartalmaz olyan kitételt, hogy a kezes csak olyan mértékben szabadul, amilyen mértékben utóbb ténylegesen is kielégítést kapott volna. Nem véletlen a rendelkezésnek a feltételes módja. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdésére történő fellebbezési hivatkozással kapcsolatban előadta, hogy jogszabálysértés megállapítása nélkül a mérlegelés vagy annak eredményének megváltoztatására nincs lehetőség, a tényállás megváltoztatására a másodfokú bíróság nem jogosult anélkül, hogy a bizonyítás eredménye ne lenne okszerűtlen. Az elsőfokú bíróság azonban nem vétett eljárási hibát, mert okszerűen értékelte a bizonyítékokat.

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletének nem volt a Pp. 358. § (5) bekezdés alapján jogerőre emelkedett rendelkezése.

[8] A fellebbezés nem alapos.

[9] A másodfokú bíróság a Pp. 369. § (3) bekezdés b) pontban írt felülbírálati jogkörében eljárva az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiak szerint egészíti ki.

[10] A Kft. ellen folyamatban lévő felszámolási eljárásban az egyetem 2023. augusztus 2-án 815.145.313 forint összegben jelentette be a hitelezői igényét, amelyből 220.471.769 forint volt az a kifizetett vállalkozói díjelőleg, amelyet az egyetem a Kft.-vel megkötött szerződés 2023. május 11-ei azonnali hatályú felmondása folytán visszakövetelt. További 330.707.654 forintot meghiúsulási kötbér jogcímén kért, míg 263.965.890 forintot kötbért meghaladó kártérítési követelésként. Ezt követően az egyetem és a felszámoló között egyeztetés kezdődött, amelynek eredményeképpen az egyetem elismerte, hogy a Kft. 208.022.666 forint elszámolására jogosult a felvett előleg alapján, így a kifizetett előleg visszakövetelése címén megjelölt összeget leszállította 12.449.104 forintra. A 263.960.890 forint összegű kötbért meghaladó kártérítés iránti követelésétől elállt, és mindezeket a 2023. október 16-ai írásbeli nyilatkozatában bejelentette a felszámolónak. Ehhez képest a kötelezvény terhére a felperes 2023. október 31-én fizetett ki 110.235.885 forintot az egyetemnek, amelyről a felszámoló a hitelezői igénybejelentés elbírálásáig értesült.

[11] Mindezek eredményeképpen a felszámoló 2024. június 14-én a Cstv. 57. § (1) bekezdés f) pont szerinti kategóriában nyilvántartásba vette az egyetem 233.160.872 forint összegű követelését, amelynél figyelemmel volt arra, hogy az egyetem a 263.965.890 forint kártérítési követelésétől elállt, míg 208.022.666 forint összegben beszámították a kifizetett vállalkozói díjelőlegbe a Kft. teljesítését. Tájékoztatva az egyetemet, hogy a hitelezői igényének nyilvántartásba vételénél arra is tekintettel volt, hogy a felperes a kötelezvény alapján 2023. október 31-én kifizetett 110.235.885 forintot.

[12] Ezt követően a felszámoló 2024. július 18-án elkészítette a Kft. 2024. évi egyszerűsített éves beszámolóját és felszámolási közbenső beszámolót, amelyhez mellékelte a hitelezői kimutatást. Ennek tartalma szerint a felszámoló az egyetem nem vitatott hitelezői igényét a Cstv. 57. § (1) bekezdés f) pont szerinti kategóriában nyilvántartásba vette, amelyből 200.000 forint volt a regisztrációs költség, 40.000 forint a költségátalány és 232.920.872 forint az egyéb követelés. A 232.920.872 forintból 12.449.104 forint volt a vállalkozói díjjal nem fedezett előleg, 220.471.769 forint a meghiúsulási kötbér teljesítési biztosítékkal csökkentett értéke és 240.000 forint volt a hitelezői igénybejelentéshez kapcsolódó regisztrációs díj és költségátalány együttes összege. A Fővárosi Törvényszék a ügyszám1 számú végzésével jóváhagyta a közbenső mérleget. A felszámoló a közbenső mérleget az egyetemnek megküldte azzal, hogy a Cstv. 50. § (5) bekezdésre figyelemmel 15 napon belül észrevételt tehet. Az egyetem a közbenső mérlegre és a hitelezői kimutatásra nem tett észrevételt.

[13] A fentiek szerint kiegészített tényállásra is figyelemmel a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság érdemi döntése a jogszabályoknak megfelelő, amellyel a következő indokok miatt értett egyet.

[14] A másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett az elsőfokú bírósággal, hogy az érvényessé vált kezesi szerződés alapján a felperes az egyetem részére hatályosan teljesített 110.235.885 forintot, és ezáltal jogosulttá vált a garanciával nem fedezett összeg követelésére egyrészt a Kft.-vel mint főadóssal, másrészt a biztosítási keretszerződés 12.2. pont alapján az alperessel mint készfizető kezessel szemben.

[15] A Ptk. 6:416. § (1) bekezdésben szabályozott kezesi szerződéssel a kezes és jogosult között feltételhez – a főkötelezett határidőben történő önkéntes teljesítésének elmulasztásához – kötött relatív hatályú kötelmi jogviszony jön létre. A függő jogi helyzet – eltérő kikötés hiányában – a főkötelezett szolgáltatási kötelezettségére irányadó teljesítési határidő lejártával megszűnik, és ha a főkötelezett nem teljesít, a jogosultnak a kezessel szemben is megnyílik a kötelmi jogviszonyból fakadó alanyi joga a követelés érvényesítésére. A kezes helyzete az elvállalt kötelezettség erejéig azonos a főkötelezettel, és a kezességvállalás járulékos jellege abban mutatkozik meg, hogy minden vonatkozásban osztja a főkövetelés sorsát azzal, hogy a kezesség kiterjed a kötelezett szerződésszegésének jogkövetkezményeire és a kezessége elvállalása után esedékessé váló mellékkövetelésekre is [Ptk. 6:417. § (1) bekezdés].

[16] A felperes teljesítésére a Ptk. 6:57. § (3) bekezdés irányadó, így a fentiek alapján a teljesítése erejéig a követelés és annak biztosítékai a felperesre szálltak át. A felperes megtérítési igénye azonban nem érinti a kezesi szerződés járulékoságát, amelynek az a következménye, hogy a főkövetelés megszűnésével megszűnik a kezessel szembeni járulékos követelés is. A perben ezért elsősorban nem annak volt jelentősége, hogy a jogosult magatartása akadályozta-e a készfizető kezes jogainak a főkötelezettel szembeni érvényesítését, és mennyiben mentesülhet a fizetési kötelezettsége alól. A Ptk. 6:426. § ebben az esetben azért nem irányadó, mert ha a jogosultnak a főkötelezettel szembeni követelése megszűnik, nem illeti meg a jogosultság arra sem, hogy azt a kezessel szemben érvényesítse. Erre tekintettel az alperes védekezése alapján elsősorban azt kellett elbírálni, hogy a felperesnek fennáll-e a követelése az alperessel, mint készfizető kezessel szemben.

[17] Az elsőfokú bíróság arra alapította a keresetet elutasító ítéletét, hogy a felperes elmulasztotta bejelenteni a főkötelezett felszámolási eljárásban a hitelezői igényét, így az alperes állításával szemben a felszámolási eljárásban közölt nyilatkozatokból és a felszámolási eljárásban keletkezett okiratokból megállapítható tények nem minősülnek olyan új tényállításnak, amelyek a másodfokú eljárásban a Pp. 373. § (2) bekezdés alapján nem bírálhatók el.

[18] A felperes a teljesítési kötelezvény alapján nem vitásan teljesítette a jogosult követelésének egy részét, ugyanakkor az alperest a fentiek alapján készfizető kezesi kötelezettség terhelte, ezért – figyelemmel arra, hogy a felszámolási eljárásban az egyetem 233.160.872 forint összegű követelését a felszámoló nyilvántartásba vette – a továbbiakban az alperesnek kellett bizonyítani, hogy a szerződésben vállalt kötelezettsége ellenére a követelés megszűnt, így a felperest nem illeti meg a jogosultság annak követelésére. Erre tekintettel hívta fel a másodfokú bíróság a Pp. 265. § (1) bekezdés alkalmazásával az alperest, hogy a védekezés alapjául szolgáló tényekre vonatkozó bizonyítékait jelölje meg annak alátámasztásaként, hogy a kezesi helytállás alapját képező követelés véglegesen behajthatatlanná vált.

[19] A perben arra vonatkozó adat nem merült fel, hogy az egyetem és az adós között a Cstv. 46. § (6) bekezdés szerinti vitatott hitelezői igény elbírálása iránti bírósági eljárás indult, ugyanakkor a vitatott igények tárgyában lefolytatott eljárás eredményét a Cstv. 50. §-a szerinti közbenső mérlegbe be kell építeni [Cstv. 46. § (6) bekezdés]. A kézbesítést igazoló feladóvevény szerint a felszámoló a Cstv. 50. § (5) bekezdésében szabályozott 15 napos határidőre történő felhívással az egyetem részére kézbesítette a közbenső mérleget, és arra sincs adat, hogy az egyetem arra bármilyen észrevételt vagy kifogást bejelentett, ugyanakkor a bíróság a közbenső mérleget jóváhagyta. Erre tekintettel a másodfokú bíróság a döntésének meghozatalánál a közbenső mérleghez mellékelte hitelezői lista adatait vette figyelembe.

[20] A közbenső mérleg mellékletét képező hitelezői lista adatai alapján a felszámoló 240.000 forintot regisztrációs díjként és költségátalányként vett nyilvántartásba, míg a fennmaradó 232.920.872 forintból – mint ahogy azt az egyetem 2023. október 16-i nyilatkozata is tartalmazza – 12.449.104 forintot ismert el a vállalkozói díjjal nem fedezett előleg visszafizetési kötelezettségeként. A bejelentett hitelezői igény alapján a fennmaradó 220.471.768 forint nem lehet más, mint az eredtileg érvényesített 330.707.654 forint meghiúsulási kötbérnek 110.235.886 forint meghiúsulási kötbérrel csökkentett része, amelyhez a jogosult a felperes teljesítése folytán hozzájutott. Következik ez abból is, hogy a 2024. június 14-ei hitelezői követelés besorolását tartalmazó írásbeli nyilatkozat szerint a felszámoló már figyelembe vette a felperes teljesítését, így a fentiek szerint ezzel az összeggel csökkentette az egyetem korábban bejelentett követelését.

[21] A fentiek alapján az egyetem a felszámolási eljárásban nem tartotta fenn hitelezői igényként a keresettel érintett követelésrészt, ezáltal az sem állapítható meg, hogy a felszámoló nyilvántartásba vette a felperes adóssal szembeni követelését. Ebből következik az is, hogy a felperesnek – ezáltal teljesítése esetén az alperesnek – a Cstv. 57. § (7) bekezdés alapján sincs lehetősége az adóssal mint főkötelezettel szemben annak érvényesítésére. Miután a perben nem vitás adatok szerint a felperes a felszámolási eljárásban nem nyújtott be hitelezői igényt, a Cstv. 37. § (3) bekezdés és a Ptk. 6:417. § (1) bekezdés alapján csak az a

következtetés vonható le, hogy megszűnt az a kötelezettség, amelyre az alperes készfizető kezesi felelősséget vállalt, ezért a felperest sem illeti meg a jogosultság az alperessel szemben a kötelezvény alapján kifizetett összeg követelésére.

[22] A függő követelés kizárólag a Cstv. 3. § (1) bekezdés g) pontban meghatározott alanyi és tárgyi feltételek szerint értelmezhető, ezért a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy az alperesnek lehetősége lett volna függő követelésként bejelenteni a hitelezői igényét, mert az alperes nem minősül biztosító társaságnak, ezért a kezesi kötelezettsége alapján fennálló megtérítési igény nem tekinthető a Cstv. 3. § (1) bekezdés g) pont szerint függő követelésnek.

[23] A másodfokú bíróság a felek által szolgáltatott bizonyítékokat a Pp. 279. § (1) bekezdésnek megfelelően egyenként és összességében értékelte. Ennek eredményeképpen a fentiekre figyelemmel arra a meggyőződésre jutott, hogy az alperes a felszámolási eljárásban keletkezett iratokkal – különös tekintettel az egyetem hitelezői igényének nyilvántartásba vételét igazoló 2024. június 14-ei felszámolói írásbeli nyilatkozatra – eredményesen bizonyította, hogy a felperes követelése nem vált a felszámoló által besorolt és visszaigazolt hitelezői igények részévé, amelynek következtében a felperesnek az alperessel mint készfizető kezessel szembeni követelése is megszűnt.

[24] A bizonyítási indítványban a fél köteles megjelölni a bizonyítani kívánt tényt és a bizonyítási eszközt, és az okirat rendelkezésre bocsátásakor ugyancsak köteles megjelölni a bizonyítani kívánt tényt, amelynek alkalmasnak kell lennie arra, hogy igénybevétele a bíróság a perben jelentős tények megállapításához felhasználható, a mérlegelés során figyelembe vehető bizonyítékhoz juthasson [Pp. 275. § és 268. § (1) bekezdés]. A felperes a másodfokú bíróság felhívására nem tudott olyan bizonyítási indítványt előterjeszteni, amely alkalmas lenne annak alátámasztására, hogy követelése az alperessel szemben változatlanul fennáll. Az ismertetett okiratok teljes egészében igazolják az egyetem hitelezői igényének elbírálását, így a követelés megszűnésének tényét alátámasztó iratokkal szemben a felperes nem jelölt meg olyan újabb tényt, amely a Cstv. idézett rendelkezései alapján alkalmas lenne annak alátámasztására, hogy az adóssal szembeni követelése fennáll. A felperesnek a felszámolóhoz intézett, jogutódlás megállapítása iránti 2024. november 24-ei nyilatkozata sem alkalmas ennek igazolására, mert az eltelt több mint 4 hónap alatt saját állítása szerint sem tett intézkedést a követelés érvényesítése érdekében, és a felszámoló esetleges mulasztásával szemben sem terjesztett elő kifogást, amelynek a törvényes határideje a Cstv. 51. § (1) bekezdés alapján 8 nap.

[25] A bíróság csak a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett rendelhet el bizonyítást, ezért a másodfokú bíróságnak a Pp. 276. § (5) bekezdés alkalmazásával – figyelemmel a hitelezői lista és az egyetem követelésének teljes körű elbírálására vonatkozó okiratokra – mellőznie kellett a felperes határozatlan tartalmú és a jogvita eldöntése szempontjából nyilvánvalóan szükségtelen bizonyítási indítványt, amely a felszámoló nyilatkozatának beszerzésére irányult.

[26] A kifejtett indokok alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a fellebbezésben előadott okok miatt nem jogszabálysértő, ezért az

ítélet indokainak részbeni megváltoztatása mellett a Pp. 383. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta.

[27] A fellebbezés eredménytelen volt, ezért a felperes a másodfokú eljárással kapcsolatos költségeit maga viseli, míg a Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében köteles az alperes ügyvédi munkadíjban felmerült másodfokú eljárási költségeit megfizetni, amelynek összegét a másodfokú bíróság – áfával növelten – a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pont és az (5) bekezdés alapján állapította meg.

Budapest, 2026. május 6.

Dr. Pusztai Anita s.k.

a tanács elnöke

Dr. Bleier Judit s.k.

Dr. Kollár Zoltán s.k.

előadó bíró

bíró